

Tahhaksid sinna käl, armas Mart,
keik sedda hõsekandmist tännamatta
wifil põlgada, ja rummala tiggedusse
ga wastovanna? Siis koguksid sinna
sedda kahhe wõrra patto ennese peäle, et
sa mitte üksipäris sanna kuulmatta al-
lam, waid weel peälegt so laste mõrtsu-
kas wõttakid olla.

Mislega tahhaksid sinna käl enmast wab-
bandada, kuida woikeid sinna käl Jum-
matale ja lohto es kosta, kui stanult nen-
da küsitaakse: mikspärrast olled sinna sed-
da arsti rohto mitte pruukinud, mis Jum-
mal sulle teada annud seks nouuks, et
sa se läbbi omma laste terweist ja ellamist
piddid hoidma? Egga sa ommeti mitte
wõttaksid, selle rummala ja tühha jatto-
ga kosta: kes surmaks lodud on, sedda
ei oita arsti-rohhud mitte. Se olleks
stis tõeste käl rummal. Gest, meie keik
peame käl ükslord surema, agga kui meie

sevärrast mitte arsti-rohhud ei tahhaksime
pruukida, et need mitte, ikka keike surma
wasto ei olle: siis peaksimme ei mingisug-
gust sest teggema, mis meile meie terweist
jälle woiks fata; waid meie peaksimme siis
käd sullesse pannes ootma, kas meie ioga
ühhes haigusjes sureme, ehk mitte. Kui,
õppetusse mõrkiks, kegi omma jalga on
murdnud, siis ei tohiks ükski arst sedda
mitte paigale panna, egga kinni siduda.
Sedda moistad sa ommeti, armas Mart,
ütles se arst, et se rummal olleks, ning
eks sa ei tea, mis Siirak omma tarkusse
ramatusses 38 Peatükis, 4 d a m a s jal-
mis ütleb? Temma ütleb nenda: „Is-
sand on arsti-rohhud Ma seast lonud, ja
moistlik mees ei põlga neid mitte.“ Ja
meie Onnisteggia ütleb Lukasse ramatus-
ses 5 Peatükis, 31 salmis nenda: „neil-
kes terwed, ei olle arsti tarwis, waid
haigedel“ — kas minna nüüd arsti-
rohhud stusse wõttan, ehk mo ihho nahha